

Anh Muốn Thối Thối

Contents

Anh Muốn Thối Thối	1
1. Chương 1: Thượng	1
2. Chương 2: Hạ	4

Anh Muốn Thối Thối

Giới thiệu

Thể loại : đam mỹ, đoản văn, hiện đại, 1×1, HE, bình tĩnh thụ X yêu vợ nhị hóa công. Biên Tập: Ying Ying Đây là câu c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-muon-thoi-thoi>

1. Chương 1: Thượng

Đàm Đỉnh và Ngải Kỳ đã chiến tranh lạnh sắp được hai tuần rồi, kỳ thực nói chiến tranh lạnh cũng không đúng, hiện tượng này cơ bản là hành vi đơn phương giận dỗi đủ loại của Ngải Kỳ, ví dụ như hay động kinh coi Đàm Đỉnh là không khí, sau đó nói với “không khí”: “Ể, quần lót chữ ‘T’ của anh để chỗ nào rồi?”

Đàm Đỉnh: “.....”

Ngải Kỳ: “Quần lót kia mày ở đâu? Tao muốn mặc mày, mau ra đây!”

..... Đàm Đỉnh lặng lẽ đem quần lót qua.

Ngải Kỳ: “Ai da, hóa ra mày ở đây à, quá không ngoan rồi, chạy khắp nơi!”

Đàm Đỉnh: “.....”

Tuy rằng hai người lão phu lão thê đã sắp tám năm, mà cơ bản đều là ân ân ái ái hài hòa tính phúc, đôi khi cũng có âm ỉ chút ít nhưng đều có thể điều tiết không khí tìm lại tình cảm mãnh liệt, thế nhưng phương thức biểu đạt tức giận có chút ngốc của Ngải Kỳ khiến Đàm Đỉnh không HOLD được.

Nguyên nhân hai người ồn ào mâu thuẫn kỳ thực rất đơn giản, Đàm Đỉnh là cảnh sát giao thông, hai năm trước cậu là cảnh sát ở tổ chống mại dâm, hai năm trước nữa là ở tổ chống ma túy, hai năm trước trước nữa, ừm, là ở tổ điều tra hình sự.

Khi cậu còn là cảnh sát hình sự tình cờ một ngày gặp được đồng chí Ngải Kỳ của chúng ta, thế là thiên lôi câu động địa hóa [1], hai người trình diễn một màn sơn vô lăng thiên địa hợp mới dám cùng quần tuyết [2] anh là gió em là cát triển triển miên miên đến tận chân trời..... Thuận lý thành chương, khụ, kết thành phu phu.

[1] thiên lôi câu động địa hỏa: sấm sét bị hấp dẫn bởi lửa đất. Chỉ trạng thái kích tình nóng bỏng giữa hai người.

[2] sơn vô lăng, thiên địa hợp, mới dám cùng quân tuyệt: khi nào núi không có góc, trời đất hợp làm một, thiếp mới rời xa chàng. -> tình cảm sâu đậm, không chia cách được. Mùi phim Hoàn Châu Cách Cách thấm đẫm khúc này luôn.

Sau đó đồng chí Ngải Kỳ của chúng ta dốc sức phát huy bản chất yêu vợ của mình, một phen nước mắt nước mũi khóc lóc kể lể nói: “Đỉnh Đỉnh, em đừng làm cảnh sát hình sự nữa a, súng đạn không có mắt, ngộ nhờ ngày nào đó em có cái gì, chồng em sẽ phải thủ tiết a, em không đau lòng anh sao?”

Đàm Đỉnh: “.....” Thế là ngày hôm sau cậu liền viết báo cáo chuyển công tác, đóng gói đến tổ chống ma túy.....

Kết quả là chưa làm được bao lâu, trong một lần Đàm Đỉnh đi làm nhiệm vụ cùng tổ, ở vùng biên giới Vân Nam theo dõi một băng nhóm buôn ma túy, thời điểm tiến vào rừng mưa nhiệt đới cả người lầy lội vô cùng chật vật, thì thanh âm của đội trưởng trong bộ đàm đột nhiên như có như không truyền tới: “Đàm Đỉnh, có một du khách đeo ba lô..... Ừm, cậu tới xem một chút?”

Đàm Đỉnh lau mồ hôi, đem mũ đội lại lên đầu, không thèm để ý một bên tay áo bị rách, nói: “Du khách đeo ba lô? Kể bị tình nghi sao? Tôi lập tức đến.”

Lái xe Jeep việt dã đến bên ngoài lều trại dừng tạm, người được gọi là kẻ bị tình nghi từ rất xa đã phát hiện ra cậu, gần như là chạy đuổi theo xe gần nửa vòng, Đàm Đỉnh mới vừa bước xuống xe đã bị đối phương nhào vào lòng: “Đỉnh Đỉnh!”

Đàm Đỉnh sững sờ cứng ngắc đứng tại chỗ, hồi lâu mới phản ứng lại nhưng không biết nói gì: “..... Sao anh lại tới đây?”

Ngải Kỳ kích động ôm cậu quay mấy vòng, sau đó là một nụ hôn nóng bỏng, hôn đủ rồi thở cũng không gấp bắt đầu nói xấu: “Em sao lại tắt di động a! Anh cũng tìm không thấy em! Quá nhiều nguy hiểm a, em xem người em bắn thế này, có một không a?”

Đàm Đỉnh: “..... Em đi làm nhiệm vụ.”

Ngải Kỳ: “Làm nhiệm vụ cái gì chứ! Mau cùng anh về, rừng mưa nhiệt đới này rất nguy hiểm! Em có biết anh lo lắng rất nhiều hay không! Em nhìn xem em nhìn xem! Anh gầy rồi này!”

Đội trưởng nghe được toàn bộ quá trình, lúng túng ho khan một cái trong bộ đàm: “Ừm, đồng chí Đàm Đỉnh, xin chú ý kỷ luật, phải cẩn thận trấn an người nhà.”

Đàm Đỉnh nhìn thoáng qua vẻ mặt oán oán của người nhà, rốt cục thất bại xoa xoa trán: “..... Đội trưởng, tôi vẫn là nên đến tổ chống mại dâm đi, hôm nay điền vào báo cáo chuyển công tác còn kịp chứ?”

Đội trưởng: “.....”

Vốn tưởng rằng tới tổ chống mại dâm rồi Ngải Kỳ sẽ yên tĩnh, kết quả là không nghĩ tới Đàm Đỉnh ở tổ này thường xuyên hành động ban đêm..... Thường thường đang lúc hai người bước vào tình trạng “bạch bạch bạch” các loại trên giường, một người bị đâm đang sáng khoái, một người đang đâm đến vui sướng, di động của người bị đâm vang lên, thế là không chút do dự một cước đá bay người đâm ra ngoài.....

Đồng chí Đàm Đỉnh rất nhanh chóng đứng lên mặc đồng phục chuẩn bị đi làm nhiệm vụ, quay đầu lại liền thấy Ngải Kỳ yên lặng ngồi xồm bên giường.....

Rốt cục đồng chí Đàm Đỉnh cũng có chút cảm giác tội lỗi, thở dài vuốt ve tóc Ngải Kỳ: “Em xin lỗi..... Lần sau bồi thường cho anh có được không?”

Ngải Kỳ buồn rầu quay mặt, biểu cảm đầy đau thương: “Thằng em của anh nó nói không được.....”

Đàm Đỉnh: “.....”

Ngải Kỳ: “Nó nói nó rất tức giận.”

Đàm Đỉnh: “.....”

Ngải Kỳ: “Nó còn nói em không yêu nó.”

Đàm Đỉnh suy nghĩ một chút, rất nghiêm túc cúi đầu, chân thành nói với thằng em còn đang ngẩn đầu rất cool của Ngải Kỳ: “Xin lỗi mà, đừng giận nha, tao rất yêu mày.”

Ngải Kỳ: “.....”

Sau lần này Đàm Đỉnh quyết định vẫn nên làm cảnh sát giao thông thì tốt hơn, được rồi, bình thường làm cả ngày, một tuần trực một ngày, công việc chủ yếu là chỉ huy giao thông dán giấy phạt, chỉ hít khí thải từ ô tô nhiều hơn một chút, nhưng những cái khác đều ổn, kết quả là cũng xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Buổi trưa giữa ngã tư đường, một chiếc xe tải vận chuyển hàng hóa vi phạm quy định quẹo phải, Đàm Đỉnh lúc đó đang ghi giấy phạt cho một chiếc xe con ở phía trước, chủ xe là một tiểu mỹ nữ, đang ra vẻ nũng nịu để xin cậu đừng trừ điểm [3], một giây sau liền sợ hãi trốn to mất hết lớn lên.

[3] luật giao thông bên TQ có trừ điểm giao thông của chủ xe nếu vi phạm quá nặng.

Đầu chiếc xe tải phía trước quẹt ngang qua Đàm Đỉnh, làm đứt đai bảo hộ trên quần áo cậu, khiến cậu trực tiếp bay ra ngoài.

Tiểu mỹ nữ đạp giày cao gót lộp cộp chạy tới: “Sếp à sếp à anh còn sống không?!”

Nửa bên mặt Đàm Đỉnh bị sượt rách, một đầu đều là máu, cậu giật giật cánh tay thở dài, rất bình tĩnh quay đầu nói với tài xế xe tải đã bị dọa sợ: “Vi phạm điều lệ quẹo phải, phạt tiền 100 trừ hai điểm, cánh tay phải của tôi có lẽ gãy xương rồi, làm phiền em gái lấy giúp bộ đàm của tôi đến đây, cảm ơn.”

Tài xế xe tải: “.....”

Mỹ nữ: “.....”

Thời điểm Ngải Kỳ đến bệnh viện đón cậu đã bày ra bộ mặt giận dữ, Đàm Đỉnh không biết có phải là cậu đã quấy rầy đối phương làm việc nên mới mất hứng hay không, nhưng Ngải Kỳ ngoại trừ không nói lời nào không thêm để ý tới cậu, thì các mặt khác lại biểu hiện hết sức bình thường, chăm sóc Đàm Đỉnh rất cẩn thận, ngay cả khi xuất viện lúc lên xe cũng phải bế cậu.

Đàm Đỉnh rất bất đắc dĩ: “Em chỉ là gãy xương tay thôi..... Chân vẫn rất tốt mà.”

Ngải Kỳ lườm cậu một cái, hừ một tiếng, vẫn không để ý tới cậu.

Đàm Đỉnh sờ sờ mũi, ngượng ngừng không nói nữa.

Buổi tối Ngải Kỳ giúp Đàm Đỉnh tắm rửa, dùng khăn lông lau khô tóc cho cậu, ngồi nghiêm chỉnh đối diện với Đàm Đỉnh: “Được rồi, chúng ta phải nói chuyện về công việc của em.”

Đàm Đỉnh trên đầu còn phủ khăn lông che kín mặt, cũng thẳng lưng, yên lặng nhìn đối phương.

Ngải Kỳ ho khan một cái, mở miệng nói: “Trái đất quá nguy hiểm.”

Đàm Đỉnh ngây ngốc một lúc lâu, sau đó có chút nghi hoặc nghiêng đầu, không chắc chắn nói: “Ý của anh là..... Em nên quay về sao Hỏa?”

Ngải Kỳ: “.....”

Đàm Đỉnh gơ hai tay: “Được rồi, em đùa thôi..... Anh nói tiếp đi.”

Ngải Kỳ thở dài, vuốt ve mặt cậu, rất đau lòng nói: “Em không thể xin một chức vụ văn phòng sao? Trong cục bọn em không phải cũng có loại công việc chỉ ở văn phòng phê chút văn kiện, uống chút trà liền hết một ngày sao? Em không thể làm công việc đó được à?”

Đàm Đỉnh nhú nhú mày: “Em cũng không phải tiểu nha đầu, cái loại công việc của tiểu nha đầu làm, một tên đàn ông như em ở suốt trong văn phòng làm gì.”

Ngải Kỳ: “Anh cũng là đàn ông, anh cũng ở suốt trong văn phòng, không phải anh vẫn XXX em như thường sao.”

Đàm Đỉnh: “..... Tính chất không giống nhau.”

Ngải Kỳ cắn răng: “Không cần quan tâm có giống nhau hay không, em vẫn không chịu đổi đúng không?!”

Đàm Đình suy nghĩ rất lâu, vẫn kiên trì nói: “Em cảm thấy cảnh sát giao thông rất tốt, lần này chỉ là ngoài ý muốn, em cam đoan sau này sẽ không xảy ra nữa.”

Ngải Kỳ nổi giận, đứng phắt dậy, giận dữ hét: “Được! Chúng ta cãi nhau! Hiện tại bắt đầu ——” Hắn nâng cánh tay lên hung hăng diễn tả chữ X: “Chiến tranh lạnh!”

Đàm Đình: “.....”

2. Chương 2: Hạ

Đàm Đình thở dài, từ sau lần hai tay đan chéo tuyên bố chiến tranh lạnh vô cùng ngốc nghếch kia, đã qua được hai tuần, Đàm Đình lúc đầu cho rằng Ngải Kỳ là nói đùa, sau vài lần bắt chuyện với hắn đều không nhận được lời đáp, cậu liền hiểu được tên này thật sự hạ quyết tâm chiến tranh lạnh với cậu, Đàm Đình thật ra cũng không cảm thấy gì, Ngải Kỳ giận dữ cũng giống như bị động kinh thôi, giật giật vài cái là xong, bạn mà để ý tới hắn vậy chính là động kinh theo hắn rồi

Đàm Đình mất tập trung rỗng bay phượng múa viết giấy phạt, dán lên cửa kính của một chiếc xe đỗ trái quy định, kết quả là một giấy sau kính xe từ từ hạ xuống, chủ xe vẽ mặt khổ qua nhìn cậu: “Áy, sếp à..... Tôi chỉ dừng chút đón bạn gái thôi, chỉ có vậy thôi mà.....”

Đàm Đình nâng vành mũ, mặt không chút thay đổi nói: “Đỗ xe trái quy định, đã ghi chép chụp ảnh, không trừ điểm, nhớ đi nộp phạt.”

Chủ xe: “.....”

Giờ nghỉ trưa, Đàm Đình nằm nhoài ra bàn trong văn phòng ngăn người, đội trưởng đội cảnh sát giao thông đang cầm tách trà thổi thổi đi lướt qua bên người cậu, đột nhiên mở miệng nói: “Đàm Đình, làm sao vậy, tâm tình gần đây không tốt sao?”

Đàm Đình theo phản xạ ngồi thẳng lưng hỏi: “Đội trưởng, ừm, nếu chị dâu và anh cãi nhau anh sẽ làm thế nào?”

Đội trưởng nhấp một ngụm trà, thoải mái híp híp mắt: “Vợ à, phải dỗ dành thôi!”

Đàm Đình: “..... Dỗ dành vô dụng thì sao?”

Đội trưởng: “Vậy thì làm thôi!”

Đàm Đình: “.....”

Đội trưởng lời nói sâu xa vỗ vỗ vai Đàm Đình: “Tiểu Đàm a, là tình thú đó nha, cứ giam vào trong phòng tối, chúng ta lẩn qua lẩn lại, lẩn đến hết đêm cam đoan ngày hôm sau ngọt ngọt ngào ngào liền.”

Đàm Đình: “.....”

.....

Ngải Kỳ rầu rĩ ngồi trong văn phòng, thời điểm bạn thân A đến thấy hắn như vậy, có chút lo lắng gõ gõ cửa: “Không sao chứ? Cãi nhau với Đình Đình sao?”

Ngải Kỳ thô bạo liếc tên kia một cái: “Hừ, Đình Đình là để cậu gọi sao?!”

Bạn thân A lắc lắc đầu, làm động tác khóa miệng, thay đổi đề tài: “Người anh em, đã lâu không tụ tập rồi, ra ngoài chơi chút đi?”

Ngải Kỳ cắn răng: “Không đi, dục cầu bất mãn!”

Bạn thân A cười ha ha: “Ai da, đi liền mần [1] nha, đi thôi đi thôi.”

[1] “mãn” là thỏa mãn, đầy đủ

Ngải Kỳ hừ hừ: “Mãn cái gì chứ, tôi sẽ không có lỗi với Đỉnh Đỉnh nhà tôi đâu, tôi yêu em ấy nhất! Muốn chơi thì tự các cậu chơi đi.”

Bạn thân A đảo mắt xem thường: “Được được, không chơi không chơi, vậy uống rượu thôi được chứ, biết cậu yêu vợ nhất rồi.”

Đàm Đỉnh buổi tối trực đêm, vừa vận trực ở khu phố ăn uống, chuyên chặn những tên say rượu lái xe, cậu và một đồng nghiệp tay cầm dụng cụ đo nồng độ cồn, nhìn thấy không đúng liền yêu cầu tài xế xuống xe thổi, chưa đến một giờ đã chặn được gần 10 người.

Đàm Đỉnh đang lần lượt viết giấy phạt cho người ta, tịch thu giấy phép, sắp xếp đưa đến đồn cảnh sát, thì đột nhiên cảm giác có người phía sau vỗ vỗ bả vai mình, cậu vừa quay đầu lại liền thấy Ngải Kỳ vẻ mặt đỏ ửng, hai mắt sáng ngời nhìn mình.

Đàm Đỉnh nhú nhú mày, nhìn sang phố đối diện liền phát hiện mấy tên bạn thân của Ngải Kỳ rõ ràng đang xem náo nhiệt, bất đắc dĩ nói: “Uống rượu sao? Bé ngoan về nhà ngủ chờ em, em trực xong ca này sẽ về.”

Ngải Kỳ không để ý tới cậu, quệt miệng nhìn chằm chằm dụng cụ đo nồng độ cồn trong tay Đàm Đỉnh: “Anh muốn thổi thổi!”

Đàm Đỉnh: “.....”

Ngải Kỳ lại đưa mặt sát vào: “Đến đây, cho anh thổi thổi!”

Đàm Đỉnh đem dụng cụ đo ra xa chút, lạnh nhạt nói: “Không cần thổi, mau về nhà đi.”

Ngải Kỳ nhìn cậu chằm chằm trong chốc lát, giống như đột nhiên phản ứng lại, cười hắc hắc từ trong ví lấy ra giấy phép lái xe, đắc ý nói: “Anh có bằng lái nha, phải thổi thổi!”

Đàm Đỉnh đau đầu: “Anh không lái xe, không cần đo nồng độ cồn, được rồi, mau về nhà đi.”

Ngải Kỳ hiển nhiên không nghe theo, hần lác lư chạy đến bên cạnh, vừa vận nhìn thấy trước cửa quán cơm có một chiếc xe ba bánh dùng để đưa đồ ăn, Ngải Kỳ không nói hai lời trực tiếp bước tới, sau đó chậm rãi chạy đến trước mặt Đàm Đỉnh, một chân chống xuống mặt đất, lớn tiếng nói: “Anh có xe! Ồ..... Anh muốn thổi thổi!”

Chàng cảnh sát giao thông trẻ tuổi trực cùng Đàm Đỉnh cười đến muốn nằm bò ra mặt đất, lau nước mắt vịn vai Đàm Đỉnh nói: “Bỏ đi anh, anh cứ cho anh ấy thổi đi, thổi xong bảo anh ấy về không phải được rồi sao.”

Đàm Đỉnh hết cách, đành đưa dụng cụ đo nồng độ cồn cho Ngải Kỳ, thúc giục nói: “Thổi đi, thổi xong rồi về nhà, ngoan nào.”

Ngải Kỳ nhìn chằm chằm dụng cụ đo nồng độ cồn một lát, đột nhiên lắc đầu: “Không phải cái này.....”

Đàm Đỉnh không nghe rõ, đến gần hỏi lại: “Hả? Không phải anh muốn thổi.....?” Chữ “sao” còn chưa nói ra, Ngải Kỳ đột nhiên quỳ xuống, Đàm Đỉnh sợ hết hồn, vừa muốn đưa tay kéo hắn lên liền cảm thấy dây lưng quần lỏng ra, sau đó “soạt” một tiếng, quần trực tiếp bị kéo xuống tận đầu gối.....

Thế là hai cánh mông trắng trắng tròn tròn rất là chói mắt của Đàm Đỉnh liền nhảy ra trước mặt mọi người, dưới ánh đèn rực rỡ của khu phố ăn uống càng tăng thêm phong thái mê người (.....)

Đàm Đỉnh: “.....”

Ngải Kỳ quỳ trên mặt đất vẻ mặt say mê đem mặt chôn dưới hông cậu, miệng còn đang lẩm bẩm: “Anh muốn thổi thổi! Anh muốn thổi thổi! Cho anh thổi thổi nha..... Ồ!”

Đàm Đỉnh bình tĩnh lau mặt, cậu vừa ôm đầu Ngải Kỳ vừa che chắn bộ phận mấu chốt, quay đầu nói với đồng nghiệp đã nhìn đến gốc: “Tôi dẫn anh ấy về cục..... Phần còn lại nhờ cậu.”

Chàng cảnh sát giao thông trẻ tuổi phải mất một lúc lâu mới phản ứng lại, lúng túng không biết có nên giúp cậu kéo quần lên hay không, lắp bắp nói: “Cái kia, ừm, vậy, vậy anh ta, làm sao bây giờ?”

Đàm Đình nhìn Ngải Kỳ một lát, đột nhiên cười cười: “Giam vào phòng tối, đêm nay nhất định phải hảo hảo cho anh ấy thổi một chút.”

Chàng cảnh sát giao thông trẻ tuổi: “.....”

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-muon-thoi-thoi>